

Els delictes contra grups o nacions no prescriuen

written by Llorenç Prats | 3 d'octubre de 2019

El primer d'octubre de 2017 va deixar imatges que perduraran per sempre. Aquestes imatges d'impotència i sofriment tenen una expressió jurídica amb la reclamació de responsabilitats corresponent. Una significativa mostra d'aquestes víctimes, gràcies al suport de col·lectius de juristes, han presentat una querrela criminal contra els causants: la policia espanyola, els seus comandaments i els seus responsables polítics.

Els col·lectius de juristes Associació d'Advocats per la Democràcia de Lleida i l'Associació Atenes de Juristes pels Drets Civils, després d'estudiar totes les implicacions jurisprudencials dels fets objecte de denúncia, han determinat que hi ha un presumpte delicte de naturalesa molt greu contra una gran col·lectivitat de persones o dit de lesa humanitat.



La tipificació penal de lesa humanitat es reserva a actuacions indiscriminades i massives, programades i dirigides de forma sistemàtica per provocar mal, sofriment i també, en els casos extrems, la mort. L'actuació governamental espanyola durant el primer d'octubre, segons aquestes entitats, pot tenir aquests atributs de manera prou clara. Es va actuar amb premeditació per causar terror, en una escalada d'actuacions i intervencions sobre població civil, de qualsevol condició i origen, que tenien com única determinació exercir el seu dret a vot.

El referèndum d'autodeterminació es va fer en un context en

què no estava penalitzat, sense tipificació, i només els diferents òrgans administratius catalans i espanyols tenien advertiments del Tribunal Constitucional sobre la seva implicació en el referèndum. La població, en general, en tot i per tot n'havia de quedar al marge, i no obstant això, les cúpules policials espanyoles i els responsables polítics no van dubtar a dissenyar, programar i executar, de forma calculada, un pla terrorífic d'extorsió i càstig sobre el conjunt de la població que va decidir amb bon sentit i de forma pacífica anar a votar.

Els demandants parlen d'ordres superiors i de la implicació de totes les escales de comandament i de decisió de la Policia Nacional espanyola i de la seva Guàrdia Civil, de forma integral, ordenada i desenvolupada, en el que popularment hom ja coneix com l'"A por ellos". Aquests "ellos" eren, ni més ni menys, un grup o col·lectivitat amb identitat pròpia: el grup dels catalans, de qualsevol origen o ascendència, que entenien que era necessari poder atendre una pregunta concreta i binària com la formulada en el referèndum d'autodeterminació.

La jornada del primer d'octubre de 2017 no va tenir detinguts i, en aquest sentit, aquesta dada quadra amb la voluntat dels agressors de no deixar rastres incriminatoris, però sí que va tenir ferits de diversa consideració i molts danys d'intensitat desigual. Les imatges d'aquell dia deixen palesa, no obstant això, tota la inhumanitat de l'actuació dels funcionaris espanyols, segons comenten aquests advocats especialistes en drets humans.

El tracte inhumà que va causar i causa aquella actuació policial espanyola encara provoca greus sofriments, físicament i mentalment, ja que el seu abast és general i sistemàtic, en forma de sentiment de persecució o de contínua indefensió. I en aquest terreny és on es troben les condicions per tipificar la lesa humanitat o els crims contra la humanitat.

Un tribunal espanyol, en primera instància, és qui haurà de valorar la versemblança de la querella tot deixant palesa la seva eventual parcialitat.